

HERMES COMUNICACIONS SA
President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Angels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI®
Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gisbert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astruch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castielló (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Aparents), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat / @ToniBrosa

Terror lingüístic

La Constitució espanyola reconeix l'existència d'altres llengües diferents del castellà però no n'esmenta cap; parla de l'"especial respecte i protecció" que cal tenir per les altres "modalitats lingüístiques", però enlloc estableix el dret a fer-les servir, queda implícit, i enlloc cita la llengua com a motiu de discriminació inacceptable davant la llei. A la carta magna espanyola només hi ha una llengua amb nom, drets explícits i deures per als ciutadans, que és el castellà. Això són fets. També són fets els centenars de lleis i normatives pensades, redactades, discutides i aprovades a Castella que obliguen a utilitzar el castellà i discriminen explícitament les altres llengües. També és un fet la reiterada oposició dels poders de l'Estat a utilitzar, promoure o tolerar l'ús de les llengües diferents del castellà tant a les institucions espanyoles com a les europees. Davant

“A Espanya la discriminació lingüística és un fet normal, habitual, perquè és i vol ser un país monolingüe

d'aquests fets i el context que construeixen, té una lògica cartesiana que a l'Espanya castellana el 99,9% dels ciutadans siguin monolingües, que no els preocupi ni poc ni molt la supervivència de les altres llengües, que considerin innecessari entendre-les i que una part significativa d'aquest 99,9% considerin

fins i tot innecessari haver-les d'escoltar. La conclusió és òbvia. Espanya és castellana, és monolingüe i és excel·lent; s'agrada així i no té cap intenció de canviar. I per això després de quatre dècades de constitucionalisme som incapaces de comptar els casos de discriminació o agressió lingüística que s'han produït i es continuen produint. A qualsevol finestreta de l'Estat, a les casernes i comissaries, als jutjats, al carrer o als aeroports, la Guàrdia Civil pel fet de parlar en català pot retenir, abusar de la seva autoritat, insultar i, si se la denuncia, fins i tot agredir, perquè com a molt els caurà una multa de 60 euros i una indemnització de 293 euros, com acaba de passar a Mallorca arran del cas de discriminació denunciat per la treballadora de l'aeroport Paula Rotger. I fins a la propera, perquè si això continua passant, quaranta anys després, és perquè Espanya ho vol així.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Despertem-nos!

■ L'atenció primària té l'activitat presencial aturada des de fa un any. S'entén que en els primers mesos de la pandèmia ens centréssim en l'atenció a la Covid mentre evitàvem el tancament dels ambulatoris. Però avui a la majoria dels CAPs l'activitat presencial continua limitada, amb la pèrdua de l'atenció pel professional de referència (longitudinalitat) i el canvi a una visita telefònica o telemàtica. Això ja està comportant problemes de salut greus, retards en diagnòstics, iatrogènia i empitjorament de la salut de la població en un context d'inequitat, ja que cada CAP actua d'una manera diferent. Apliquem les cures inverses: invertim molta energia, recursos i temps en aspectes poc rellevants, en termes de salut, d'una sola malaltia, en detriment de moltes altres tant o més greus que es diagnostiquen, es tracten, s'acompanyen i es curen des de l'atenció primària. Tot aquest canvi en la manera d'atendre i d'entendre la professió, sempre a prop del malalt, produeix un desgast i un maelstrom emocional de les sanitàries. Aquelles poblacions més vulnerables són les que en surten més mal parades, tal com veiem en les dades de salut que els nostres dirigents ja tenen però no ensenyen. Des de les direccions d'atenció primària i del Departament de Salut ha mancat el lideratge i la valentia per evitar-ho i s'ha deixat en mans dels CAPs decidir com i quan organitzar l'assistència presencial, en lloc de donar-nos suport i preguntar què necessitem per fer-ho. Per revertir tot això ens calen governs que confinin en l'atenció primària com a eix central del nostre sistema de salut, amb una visió menys hospitalocèntrica i més comunitària. Per la nostra salut: despertem-nos i despertem-los!

THAÏS CLUSA GIRONELLA, metgessa de família del CAP Raval Sud de Barcelona

On és Amnistia Internacional?

■ Regularment, Amnistia Internacional (AI) ens passa el testimoni de presos polítics de països d'arreu del món perquè en signem la petició d'amnistia. Cosa que generalment fem perquè estem d'acord amb la injustícia que representa aquest fet concret. Trobo a faltar, realment, que AI no demani el mateix pels presos polítics catalans i s'hagi limitat a fer un comunicat -d'això ja fa força temps- dient que aquests presos polítics no tenen raó de ser a la presó. On és AI Espanya? No interessen els presos polítics catalans? Qui els ha fet callar sobre aquest tema?

FINA NIUBÓ PRATS
Badalona (Barcelona)

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Maria Palau
Ningú les va trobar a faltar

Són d'estrictes gustos cinematogràfics clàssics per Setmana Santa, es poden estalviar llegir aquesta columna. I, si no tenen estómac per a les escenes de violència extrema, girin full ràpidament perquè ara i aquí parlarem d'una pel·lícula sòrdida i cruel. Per a tota la resta, *El monstro de St. Pauli* (Fatih Akin, 2019), disponible a Filmin, és molt recomanable. Està basada fidelment en la història real d'un psicòpata que va assassinar prostitutes velles, pobres i desamparades a

'El monstro de St. Pauli', de Fatih Akin, és una pel·lícula repugnant

l'Alemanya dels anys setanta, la del miracle econòmic després de l'hecatombe del nazisme. Al dors d'aquest relat triomfalista i cosmètic, els cadàvers de quatre dones es van anar descomponent dins del minúscul apartament d'Hamburg del sinistre Fritz Honka (magníficament interpretat per Jonas Dassler), sense que ningú les

trobés a faltar, ergo sense que ningú en denunciés la desaparició. Els seus cossos esquarterats van ser descoberts per casualitat quan es va declarar un incendi al pis de sota. Per si encara no ha quedat del tot clar, la cinta és repugnant, bruta i pestilent, i si paga la pena passar pel mal tràngol de veure-la és per compadir-se d'unes víctimes marginals i marginades que no van importar, ni en vida ni un cop mortes. Ni fent el cor fort dormiràn gaire bé, estan avisats.

Les cares de la notícia

PORTAVEU DE CIUTADANS AL PARLAMENT

Carlos Carrizosa
Mals polítics

Ciutadans ha passat de ser la força amb més diputats a ser irrellevant i, només per fer-se notar, ahir va provocar deliberadament un bloqueig i un retard en la sessió d'investidura per objectar el vot delegat de Lluís Puig. De mals polítics no se'n pot esperar bona política.

REGIDOR DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Jaume Collboni
Respecte als veïns

Barcelona ha aturat durant un any la concessió de permisos a establiments de menjar preparat amb obrador i cuines industrials per regular les condicions d'aquestes macrocuines en plena ciutat, per evitar "molèsties al veïnat per soroll i olors" i mobilitat.

PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ ACTORS I DIRECTORS (AADPC)

Àlex Casanovas
Dia Mundial del Teatre

Àlex Casanovas (Barcelona, 1964), actor de llarga i prolífica trajectòria, és el president de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, una de les entitats que avui participen en les activitats, festives i reivindicatives, del Dia Mundial del Teatre.